

Sygn. akt VI RCa 41/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Biernat-Kalinowska

Sędziowie: SO Waldemar Pałka (spr.)

SO Lech Dłuski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Greifenberg-Krupa

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2019 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko **M. S.**

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 31 października 2018 roku

sygn. akt III RC 98/18

I. Apelację oddala.

II. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami procesu za instancję odwoławczą na rzecz powódki.

Sygn. akt VI RCa 41/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Giżycku wyrokiem z 31 października 2018 roku w sprawie III RC 98/18 zasądził od pozwanego M. S. na rzecz powódki J. S. tytułem alimentów kwotę 500 złotych miesięcznie i zobowiązał pozwanego do przekazywania świadczeń powódce z góry do 10 dnia każdego miesiąca ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Sąd ustalił datę początkową obowiązywania orzeczenia na 12 kwietnia 2018 roku i oddalił powództwo w pozostałym zakresie obejmującym oczekiwanie ustalenia alimentów na poziomie 700 złotych miesięcznie.

Sąd uzasadnił swoje rozstrzygnięcie wykazaniem w toku postępowania, że powódka znajduje się w niedostatku. Sąd podkreślił, że pozwany sam dostrzegł znaczącą zmianę sytuacji finansowej powódki. W ocenie Sądu Rejonowego kwota 500 złotych przekazywana jej przez pozwanego umożliwi jej zabezpieczenie potrzeb na poziomie niwelującym stan jej niedostatku. Sąd poddał analizie uzyskiwane przez powódkę dochody (emerytura (...) równowartości 120 złotych i emerytura (...) w kwocie 34,93 złotych), jej sytuację osobistą (realną niemożność zamieszkiwania w jednym

mieszkańcu z pozwanym i jego matką) i majątkową (brak majątku, który dawałby jej środki do codziennej egzystencji). Uznał, że powódka przy wykorzystaniu własnych możliwości majątkowych nie będzie w stanie osiągnąć takiego poziomu dochodów by zabezpieczyć swoje podstawowe potrzeby. W ocenie Sądu natomiast obciążenie pozwanego alimentami na rzecz powódki nie nadwyręży nadmiernie jego budżetu.

Apelację od tego wyroku złożył pozwany zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił wyrokowi naruszenie prawa procesowego - art. 233§1 kpc poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania polegające na pominięciu w analizie materiału dowodowego dokumentów prezentujących regulowanie wyłącznie przez pozwanego wspólnych zobowiązań stron, nadto sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegającą na przyjęciu, że wskutek rozwiązania małżeństwa powódka znalazła się w niedostatku, podczas gdy ma ona zachowane możliwości zarobkowe i jest w stanie wykonywać pracę pozwalającą jej na uzyskiwanie satysfakcjonującego dochodu oraz na przyjęciu, że pozwany jest w stanie partycypować w kosztach utrzymania powódki we wskazanym zakresie.

Wniósł on zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, ewentualnie zgodnie ze spisem kosztów, jeżeli taki zostanie złożony i orzeczenie o zwrocie spełnionego świadczenia na podstawie art. 338§1 kpc.

Uzasadził swoje stanowisko podając, że Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia nieprawidłowe ustalenia. Ustalił bowiem, że powódka znajduje się w niedostatku, podczas gdy rezygnuje ona ze świadczenia emerytalnego przyznanego jej na U., nadto ma zachowane na dotychczasowym poziomie możliwości zarobkowe. Skarżący podkreślił możliwość kontynuowania wyjazdów zarobkowych poza granice P.

Jednocześnie pozwany wskazał, że jego wynagrodzenie nie jest wysokie, zaś kwota przekazywana mu dodatkowo stanowi rekompensatę ponoszonych przez niego kosztów utrzymania w czasie podróży. Podkreślił konieczność wyżywiania się i zapewnienia sobie noclegu w krajach o znacznie wyższych kosztach utrzymania.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej. Podała, że ustalenia dokonana przez Sąd nie są sprzeczne z materiałem dowodowym, zaś sam fakt odmiennej ich oceny przez stronę pozwaną nie daje pozwanemu uprawnienia do skutecznego formułowania zarzutu sprzeczności ustaleń z treścią materiału dowodowego zebranego w postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację należało oddalić.

Zarzuty sformułowane w apelacji dotyczące sposobu funkcjonowania powódki, w tym szczególnie jej relacji z innymi osobami oraz jej zaangażowania w obowiązki wynikające z założenia rodziny w czasie funkcjonowania związku małżeńskiego są istotne i sąd odwoławczy nie kwestionuje argumentów pozwanego, jednak nie mogą mieć one wpływu na rozstrzygnięcie.

Podstawą do zasądzenia alimentów na małżonka jest przepis art. 60 kro. Rozwiązanie małżeństwa stron nastąpiło bez orzekania o winie, dlatego też podstawą roszczenia może być jedynie art. 60§1 kro. Zatem badaniu podlegała wyłącznie sytuacja powódki pod kątem czy znajduje się ona w stanie określonym jako niedostatek tj. w sytuacji kiedy obiektywnie sama nie jest zaspokoić swoich elementarnych potrzeb oraz sytuacja materialna pozwanego w zakresie ewentualnej realnej możliwości wsparcia materialnego powódki przez okres wskazany w przepisie art. 60 § 3 kro.

Powódka jest w wieku uprawniającym do bierności zawodowej, zaś jej warunki i sytuacja osobista wskazują, że nawet wykorzystanie wszelkich możliwości zarobkowych warunkowanych jej wiekiem nie da jej możliwości samodzielnego utrzymania się. Mniej niż symboliczne wysokości emerytur (...) i (...) (154,93 złotych) i ograniczająca się jej sprawność fizyczna (ma ona (...) lata) nie pozwoli jej samodzielnie zabezpieczyć usprawiedliwionych potrzeb. Obecna sytuacja powódki niewątpliwie jest konsekwencją rozwiązania małżeństwa stron. Stwierdzony prawidłowo przez Sąd I instancji

stan niedostatku po stronie powódki musi zatem być zrekomensowany poprzez uzupełnienie jej dochodów o kwotę 500 złotych pochodzącą od pozwanego. Pozwany dysponuje dochodami wręcz nieporównywalnie wyższymi niż dochody powódki, nadto jego możliwości zarobkowe są znacząco wyższe niż powódki. Zasadne jest więc, w ocenie Sądu, obciążenie pozwanego świadczeniami alimentacyjnymi na rzecz powódki

Wysokość świadczeń mających pochodzić od pozwanego i stanowić wsparcie utrzymania powódki wynika z uwzględnienia znacznego stopnia pogorszenia się jej sytuacji materialnej.

Uwzględniając więc te przesłanki Sąd odwoławczy uznał, że adekwatna do nich jest kwota 500 złotych miesięcznie przekazywana przez pozwanego na rzecz powódki znacznie obniży poziom jej niegostatku. Sąd uznał, wbrew twierdzeniom pozwanego, że jego możliwości zarobkowe pozwalają na wspieranie powódki ustaloną kwotą alimentów. W ocenie Sądu więc kwota 500 złotych miesięcznie przekazywana pozwanej przez powoda spełnia przesłanki sformułowane w art. 60§1 kro.

Z tego powodu Sąd odwoławczy uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia apelacji pozwanego. Okoliczności eksponowane przez skarżącego nie miały możliwości podważenia stanowiska prawidłowego stanowiska Sądu Rejonowego.

Dlatego też, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 102 kpc biorąc pod uwagę, że w sprawie występują szczególnie uzasadnione wypadki wynikające z przebiegu pożycia stron i ich udziału w rozpadzie pożycia, co, z kolei, wywołało powstanie roszczenia powódki.